Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescă. Manuscripte nu se retrimită!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescă în Viena Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 264. Brașovŭ, Joi 1 (13) Decemvrie 1888.

„Kolozsvár“ și biserica română gr. orientală.

II.

Pe când eramŭ sĕ rĕspundemŭ la cealaltă parte a articulului din „Kolozsvar“ (nr. 283), în care se trage la îndoială lealitatea credincioșilorŭ gr. or. românĭ, ce se manifestă „și în fapte“, și se trage la îndoială prin nisce argumente deja de totŭ tocite, că adecă Românii gr. or. în manifestarea lealităţii lorŭ separéză pe Domnitorŭ de statŭ, învinuirĭ ridicate de repețite-orĭ contra tuturorŭ Românilorŭ și de nenumĕrate orĭ combătute din partea nóstră, — ne sosì nr. 284 alŭ lui „Kolozsvár“, care sub titlulŭ „Egy Fölirat“ (o adresă) érăși la loculŭ de frunte, ca primŭ articulŭ, publică o denunciațiune tendențiósă infamă în contra bisericei gr. or. române, căreia nevoițĭ suntemŭ sĕ-i dămŭ preferință.

Și aicĭ în adevĕrŭ agenții provocatorĭ dela „Kolozsvar“ *s'au întrecutŭ pe sine înșișĭ* alergândŭ la meschina și ruginita metodă de a se folosi de deosebirea confesională dintre Românĭ, ca sĕ lovéscă cu unii în ceilalțĭ, se 'nțelege cu scopŭ îndoitŭ, întâiu spre a calumnia și înegri pe unii, presentându-i ca rĕi patrioțĭ, alŭ doilea spre a vêrî între Românĭ în genere zizania confesională, pretăcêndu-se că pe ceilalțĭ îi ia în apĕrare.

Ca din seninŭ vine „Kolozsvar“ deodată și vrea sĕ bată pe Românii greco-orientalĭ cu Românii greco-catolicĭ.

Cei dintêi — ḑice numitulŭ ḑiarŭ — gravitéză în afară și se credŭ una cu România din causa identităţii religionare, ér cei din urmă din causa deosebirei confesionale nu-și îndreptă privirile în afară, ci caută a-și documenta influența lorŭ între marginele patriei.

Apare dér lucrulŭ așa ca și cândŭ fóia subvenționată clușiană ar voi sĕ dea Românilorŭ unițĭ unŭ atestatŭ de bună conduită patriotică pentru ca sĕ pótă lovi cu atâtŭ maĭ tare în Românii greco-orientalĭ, pe carĭ îi descrie în totalitatea lorŭ ca rĕi patrioțĭ.

Dér apare încă și mai multŭ decâtŭ atâta!

S'ar crede, că fóia șovinistă ungurésca a datŭ de-odată uitării tóte denunțările, insultele și calumniile îndreptate necurmatŭ la nenumĕrate ocasiunĭ în contra activităţii culturale și a nisuințelorŭ naționale ale Românilorŭ greco-catolicĭ.

Suntŭ încă próspete uneltirile cele din urmă ḑiaristice ale agitatorilorŭ ungurĭ în contra gimnasielorŭ din Blașŭ, Năsĕudŭ și Beiușŭ; suntŭ próspete ne mai pomenitele atacurĭ și insulte nerușinate ale lui „Koloszvar“ în contra preoțimei române gr. catolice din Câmpiă și în contra școlelorŭ poporale române de acolo; suntŭ próspete în memoria tuturorŭ agitațiunile în contra părintelui Lucaciu dela Sisiescĭ și peste totŭ în contra preoțimei române gr.-catolice binesimțitóre din acele părțĭ.

Décă dér același „Kolozsvar“, care a făuritŭ denunțările, calumniile și insultele în contra Românilorŭ greco-catolicĭ, sub pretextŭ de „daco-românismŭ“ și de „agitațiă contra statului“, declară acuma că Românii greco-catolicĭ suntŭ bunĭ patrioțĭ și nu gravitéză în afară, atuncĭ întrebămŭ: cinstitŭ și patrioticŭ lucru este ca o fóiă guvernamentală sĕ se folosescă de cele mai miserabile manopere, minciunĭ și calomnii, numai pentru a puté lovi în institutele și activitatea culturală românéscă greco-catolică?

Dér mai multŭ! Décă avemŭ în vedere procederea amintită a lui „Kolozsvar“ față cu Românii greco-catolicĭ, nu trebue óre sĕ conchidemŭ, că și denunțările insultele și calumniile îndreptate acuma în contra Românilorŭ greco-orientalĭ, nu suntŭ decâtŭ érăși numai nisce miserabile manopere urnite cu scopŭ de a lovi în constituțiunea bisericei române greco-orientale?

In mijloculŭ acestorŭ uimitóre neconsecințe ale agenților provocatorĭ dela „Kolozsvar“ nu putemŭ descoperi decâtŭ numai o singură nisuință consecventă, adecă nisuința de a lovi și distruge cultura și desvoltarea românéscă, fiă în scólă, fiă în biserică, fiă greco-catolică, fiă greco-orientală, folosindu-se de mijlócele cele mai condemnabile.

In asemenĭ împrejurărĭ trebue sĕ protesteze Românii greco-catolicĭ în contra manoperei, ce se folosesce în contulŭ lorŭ de agitatorii ungurĭ, spre a lovi în frații lorŭ greco-orientalĭ.

N'au lipsă Românii greco-catolicĭ de procatorĭ ungurescĭ, carĭ sĕ le dea în foile subvenționate din Clușiu atestatŭ despre patriotismulŭ lorŭ. Vorŭ sci ei multŭ mai bine ce trebue se facă și cum trebue sĕ lucreze, ca sĕ fiă recunoscutŭ ca ceea ce suntŭ în adevĕrŭ împreună cu frații lorŭ greco-orientalĭ, ca Românĭ și patrioțĭ sincerĭ și devotațĭ binelui comunŭ, ér nu patrioțĭ falșĭ, mincinoșĭ și egoiștĭ încarnațĭ ca agenții provocatorĭ dela „Kolozsvar“!

Inainte de a ne face reflecsiunile nóstre speciale asupra articulului mai susŭ amintitŭ alŭ lui „*Kolozsvár*“ (nr. 284) îlŭ reproducemŭ aicĭ întregŭ în următórele:

„Adresa omagială a sinodului (?) gr. or. este cunoscută deja.*) In numĕrulŭ nostru de erĭ ne-am ocupatŭ cu unele espresiunĭ ale ei“.

„Acea adresă peste totŭ ne presentă opera elementelorŭ centrifugale și nu a celorŭ ce nisuescŭ către centru; nu documentéză iubirea de constituțiune, ci o atragere deosebită către faptele anticonstituționale“.

„Acéstă adresă nu arată progresŭ dela visitele regelui la Seghedinŭ și la Clușŭ încóce. Administrațiunile auḑite aicĭ au sunatŭ în deșertŭ; sinodulŭ gr. or. încă totŭ nu recunósce *uniunea*, încă totŭ de Ardealŭ, Ungaria și Bănatŭ vorbesce, și luĭ și ca corporațiune bisericéscă îi place a nu lua în considerare noțiunea despre unitatea statului ungarŭ basată pe lege. Parcă ar trăi sub absolutismŭ; așadéră și ca corporațiune bisericéscă face politică“.

„*Acésta totŭ așa a fostŭ în biserica greco-or.*“

„De unde s'a născutŭ acestŭ spiritŭ politisătorŭ în acea biserică?“

„Nu e lucru greu a-i afla originea. Deja îndată după unirea bisericei române cu biserica romano-catolică se ivesce acestŭ spiritŭ. Preoții și individii reîntorșĭ la biserica gr. or. dela biserica gr. cat. își caută sprijinulŭ la biserica gr. or. din state streine. Călugării străinĭ Sofroniu și Visarionŭ turburară pacea aicĭ, și pe credincioșii gr. or. îi învĕțară ca sĕ caute sprijinulŭ Serbiei, Bosniei și a celorŭ două principate române“.

„Cu deosebire nexulŭ strînsŭ cu cele două principate române, și unitatea intereselorŭ bisericescĭ, au slăbitŭ la mulțĭ legăturile, carĭ erau menite sĕ-i alipéscă patriei lorŭ“.

„De seculĭ duréză acestŭ peregrinagiu. Greco-orientalii totdéuna au consideratŭ România de patria lorŭ. Unŭ Șincai, unŭ Petru Kacor (dóră Maiorŭ?) n'au emigratŭ, *pentru că au fostŭ catolicĭ*. Bărbații distinșĭ greco-catolicĭ aicĭ pe pĕmêntulŭ patriei șĭ-au valoratŭ influența și talentele“.

„Unŭ Mureșianŭ, unŭ Cipariu, unŭ Barițiu au servitŭ aicĭ literatura română și au ostenitŭ pentru înaintarea culturei românescĭ din Ungaria“.

„Nu observămŭ însĕ acésta la cealaltă parte. Indată ce un bărbatŭ scie mai multŭ decâtŭ a scrie și a ceti, își ia catrafusele și se duce. Și décă șĭ-a scosŭ odată piciorulŭ de aicĭ, scimŭ fórte bine ce interese servesce. Și pen-

*) De unde sĕ fiă cunoscută cetitorilorŭ lui „Kolozsvar“, când acesta n'o publicase?
N. Tr.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(1)

Cine 'nvĕță carte are parte.

Teiușiu, 1888.

Intr'o diminéță frumósă din tómna anului trecutŭ pornii la gară, ca sĕ plecŭ cu trenulŭ către Sibiiu.

La gară era multă lume, care aștepta trenulŭ de către Clușiu ca sĕ se suie'n elŭ. Aci făcui cunoscință cu o tînĕră damă, care încă mergea la Sibiiu, ca sĕ-șĭ ducă o fetiță la școlă.

Trenulŭ sosì și ne suirămŭ amêndouĕ într'unŭ cupeu, în care se afla unŭ călĕtorŭ mai în vêrstă adâncitŭ în somnŭ. Intr'aceea se mai sui în acelașŭ cupeu unŭ domnŭ, care de asemenea ducea unŭ feciorașŭ la școlă totŭ în Sibiiu.

Trenulŭ porni în curêndŭ și duruitulŭ róteleorŭ și clătinarea vagonului deșteptă și pe călĕtorulŭ adormitŭ, care'șĭ frecă puțintelŭ ochii, apoi se uită la noii sĕi tovarășĭ de drumŭ și spre marea lui bucuriă recunoscŭ în domnulŭ cu feciorașulŭ pe unŭ vechiu cunoscutŭ alŭ sĕu. Ne salută cu multă polițeță, nĭ-se recomandă ca inginerŭ și ne spune, că se duce la Brașovŭ, unde are nisce afacerĭ. Ișĭ esprimă apoi bucuria, că vede pe amiculŭ sĕu după unŭ timpŭ atâtŭ de îndelungatŭ; îlŭ întrebă în ce classă îi este feciorulŭ și unde învĕță la școlă? Amiculŭ sĕu îi spuse, că feciorŭ sĕu e în clasa a șésea gimnasială, că a învĕțatŭ în Clușiu, fiindŭ-că era mai aprópe de casă și cheltuelile mai micĭ, dér acum îlŭ duce la Sibiiu, ér mai târḑiu cine scie unde va mai merge sĕ'nvețe.

„Mĭ-aducŭ aminte — începù a ne spune bĕtrânulŭ inginerŭ — de când eram copilŭ și m'a dusŭ tata, fiă ertatŭ, întêiașĭ dată la școlă în orașulŭ X. Părinții mei erau plugarĭ, ómenĭ cu frica lui Dumneḑeu, dér nu'nțelegeau de ce folosŭ e învĕțătura și ḑiceau, că cum au trăitŭ ei fără carte și eu voiu puté trăi, că totŭ n'o sĕ iasă popă din mine, și alte multe de acestea.

„Tata totŭ s'ar fi învoitŭ la urma urmelorŭ sĕ mĕ dea la școlă, fiindŭ că vedea, că am mare atragere către învĕțătură, dér mama nu s'ar fi învoitŭ odată cu capulŭ; mĕ avea fórte dragŭ, fiindŭ că eram unìculŭ copilŭ.

„Intr'o diminéță, după eșirea din biserică, tata îi spuse preotului de față cu mine, că așŭ avea mare plăcere sĕ mergŭ la școlă în X și sĕ învĕțŭ carte.

— Asta'i frumosŭ dela tine Georgiță, — ḑise preotulŭ adresându-se către mine și netedindu-mĕ pe obrazŭ; apoi, întorcêndu-se către tata, îi ḑise: Șĭ-apoi d-ta, bade Tódere, credŭ că-i vei împlini dorința; ce ḑicĭ?

— Eu, d-le părinte, n'așŭ fi tocmai contra, dér bĕtrâna mea nu vrea cu nicĭ unŭ chipŭ sĕ-lŭ depărtămŭ dela casă.

— Apoi așa-sŭ muierile de comunŭ — rĕspunse preotulŭ — dér d-ta nu trebue sĕ te iai după vorbele bĕtrânei d-tale. Ai face pĕcatŭ de mórte, décă țĭ-ai lăsa băiatulŭ sĕ créscă fără învĕțătură. Eștĭ omŭ avutŭ și nu mai ai alțĭ copii, îțĭ dă mâna sĕ-lŭ ții în orașŭ la școlă.

„Când sfêrși preotulŭ vorba, eramŭ înaintea porții nóstre. Tata rugă pe preotulŭ sĕ între puțintelŭ în casă, căcĭ dóră totŭ vorŭ puté îndupleca pe bĕtrâna se se învoiéscă, ca sĕ mĕ dea la școlă.

„Mama tocmai ne aștepta, pe tata și pe mine, cu prânḑulŭ.

— Bună diminéța, lele Flóre! — ḑise preotulŭ întinḑêndu-i mâna, pe care mama o sĕrută cu respectŭ.

— Vai, d-le părinte, de multŭ n'ai fostŭ la noi, placă și șeḑi și d-ta cu noi la masă, sĕ prânḑimŭ laolaltă.

— Nu potŭ rĕmâné, lele Flóre, îțĭ mulțămesc de omenie. Am venitŭ numai sĕ vorbescŭ ceva cu d-ta. Badea Tóderŭ ḑice, că ar trimite pe Georgiță la școlă, dér d-ta nu te învoescĭ cu nicĭ unŭ prețŭ.

— Așa este, d-le părinte. Eu am ḑisŭ, că noi avemŭ moșióra nóstră și ce nĭ-a mai datŭ Dumneḑeu; elŭ este numai singurŭ, nu póte óre sĕ trăiéscă mai bine cu acestea acasă, decâtŭ sĕ se înstreineze cine scie pe unde, sĕ nu-lŭ vedemŭ cu anii?

— Ascultă-mĕ, lele Flóre, — o în-

tru aceste interese face propagandă stabilă. Ér legătura cu acestĭ bărbaţĭ nu încetéza".

„România încă se silesce pe astă cale naturală a face permanentă legătura. Intr'unŭ timpŭ a subvenţionatŭ şi bisericĭ românescĭ din Ardealŭ, precum este şi cea din Braşovŭ, şi prin asta a ţinutŭ parochiile din Transilvania într'unŭ felŭ de dependenţă.

„Şi tóte acestea greco-orientalii le ţinŭ de fórte naturale".

„Décă dintre greco-orientalĭ s'a ales câte unŭ talentŭ, acela a lucratŭ pentru România, şi *alŭ greco-catolicilorŭ este meritulŭ*, că şĭ-au valoratŭ influenţa şi talentele aicĭ între limitele patriei."

„Că pe noi ne urăscŭ în România, *este resultatulŭ diariştilorŭ gr. or. din Sibiu*, carĭ în tóte dilele copleşescŭ presa din România cu calumnii neruşinate contra nóstră."

„Slavicĭ bine s'a esprimatŭ şi totŭodată vederile acelui cercŭ le-a esprimatŭ când a disŭ: că pentru dênşii rĕsare sórele în oraşulŭ Bucurescĭ".

„Intre astfelŭ de împrejurărĭ cum sĕ se pótă consolida *în biserica gr.-orientală* spiritulŭ constituţionalŭ? Sinodulŭ trimite deputaţiunĭ la regele, dér la Viena, pentru ca Maghiarii sĕ nu fiă în jurulŭ lui. Suntŭ dedaţĭ cu tradiţiunile lui Şaguna, care conducea la Olmütz şi la Viena pe acele deputaţiunĭ distinse, carĭ pretindeau „teritoriu separatŭ românescŭ" din pământulŭ patriei. Spiritulŭ lui Şaguna mai ispitesce încă."

„Şi Mironŭ Romanŭ?"

„Cinste şi omeniă lui Mironŭ Romanŭ, dér nicĭ elŭ n'are destulă putere ca sĕ înfrêne aceste elemente în biserica sa. La asemenea ocasiunĭ ar trebui sĕ îşĭ manifeste elŭ sentimentulŭ constituţionalŭ."

„Şi încă una. Congresului bisericei gr. orientale îi place a-şĭ deduce originea metropoliei chiar dela Ulfilas. Cam ridicolŭ acestŭ lucru, dér aşa este. Şi în adresa sa vorbesce de *restaurarea* metropoliei sale, pe cândŭ acea metropoliă *este de totŭ nouă*. Este opera lui Şaguna. Metropolia Românilorŭ şĭ-a avutŭ reşedinţa în Alba-Iulia, ér astădĭ este în Blaşiu; cu ocasiunea unirei cu Roma acea metropoliă a devenitŭ greco-catolică".

„Numai după 83 de anĭ au căpĕtatŭ érăşĭ greco-orientalii episcopiă, ér sub Şaguna metropoliă, *dér care n'are nimicŭ de a face cu metropolia gr.-catolică*.

„In scaunulŭ metropolitanŭ gr. or. alŭ lui Simonŭ, Stefanŭ, Teofilŭ, au urmatŭ metropoliţii gr cat. Athanasiu, apoi Inocenţiu Clain, Lemenyi, Şuluţŭ şi Vancea, acésta este continuitatea lucrurilorŭ; pe când primulŭ episcopŭ gr. or., slavulŭ Gedeonŭ Nichiticĭ, în 1783 îşĭ începe activitatea în scaunulŭ episcopiei gr. or. de astădĭ cu reşedinţa în Reşinarĭ, respective în Sibiiu".

„*Va fi bine decĭ a nu ocupa şi metropolia de Alba-Iulia*".

„Nĭ-ar plăcea fórte, *décă s'ar schimba spiritulŭ în biserica greco-orientală*. Dér n'avemŭ nicĭ o speranţă. Până atuncĭ nu va fi acolo altŭ spiritŭ, până când tinerii aceleia vorŭ ţiné, că pentru dênşii rĕsare sórele în oraşulŭ Bucurescĭ".

„Nu o aplicămŭ acésta la toţĭ gr. orientalii. Suntŭ în biserica aceea bărbaţĭ distinşĭ cu sentimente patriotice, decórea ţĕrei".

Noi amŭ vorbitŭ numai de spiritulŭ domnitorŭ, care se manifestă şi în adresa omagială a sinodului".

DIN AFARĂ.

Se anunţă din St. Petersburg diarului „Daily-Telegraph," că cu tótă persistenţa emoţiunii causată în *Rusia* de către recenta *isbândă a diplomaţiei englese în Persia*, Ţarulŭ pare hotărîtŭ sĕ nu facă nimicŭ ce ar puté sĕ sporéscă încordarea raporturilorŭ Engliterei şi Rusiei în Orientŭ.

In camera bulgară s'a făcutŭ o propunere semnată de 81 deputaţĭ, cerêndŭ ca 6 Septemvre, aniversarea *anecsării Rumeliei*, şi 7 Noemvre, aniversarea *bătăliei dela Slivniţa*, sĕ fiă decretate ca *sĕrbătorĭ naţionale*. Printre semnatarĭ suntŭ 7 musulmanĭ, din carĭ 2 şefĭ religioşĭ.

Starea de nelinişte şi ferbere ce domnesce în Serbia a cam pusŭ pe serióse gândurĭ cercurile guvernante europene. E temere, că se pregătesce ceva gravŭ în acestŭ statŭ. Diarulŭ oficiosŭ alŭ lui Crispi, „Italie", examinândŭ situaţia esprimă părerea, că e de datoria statelorŭ europene de a împedeca ca Serbia sĕ devină causa unorŭ nouĕ complicaţiunĭ.

In Londra circulă scirea în cercurile politice, că *generalii englesĭ*, carĭ comandă *în Egiptŭ*, au telegrafiatŭ guvernului, că deşi au la disposiţia lorŭ forţe îndestulătóre, ei arŭ primi cu bucuriă întărirĭ. Acéstă „bucuriă" nu pré dovedesce, că situaţia Suakimului ar fi favorabilă.

SCIRILE DILEI.

† VASILIE ROŞESCU, bravulŭ şi meritatulŭ preotŭ şi protopopŭ gr. or. alŭ tractatului Cluşiu, a rĕposatŭ alaltăerĭ. Ca preotŭ dela 1851 şi ca protopopŭ dela 1863, Vasilie Roşescu s'a distinsŭ în mijloculŭ Românilorŭ din Cluşiu prin zelulŭ sĕu preoţescŭ, prin sentimentele sale românescĭ şi prin viulŭ interesŭ ce-lŭ documenta pentru înaintarea némului sĕu pe tóte tĕrêmurile; a fostŭ activŭ şi în viéţa comunală şi comitatensă şi nu numai odată şĭ-a redicatŭ vócea în apĕrarea causei Românilorŭ. Roşescu a fostŭ mulţĭ anĭ deputatŭ alŭ sinodului şi alŭ congresului şi ca membru pe viéţă unŭ zelosŭ sprijinitorŭ alŭ Associaţiunei transilvane. Numĕrósa şi respectata sa familiă pierde într'ênsulŭ unŭ adevĕratŭ şi devotalŭ părinte. Fiă-i ţĕrina uşóră şi memoria neuitată!

* *
*

In legătură cu scirea ce amŭ adus'o erĭ, că fóia periodică „*Romänische Revue*" va apăré dela anulŭ nou în Viena, primimŭ informaţiunea, că acéstă revistă nu stă în nicĭ o conecsiune cu întreprinderea diaristică, de care vorbesce „*Schwarzgelb*", în nr. 8 dela 28 Noemvre a. c., într'unŭ apelŭ destinatŭ anume pentru publiculŭ românŭ şi tipăritŭ în limba română pe pagina IV-a cu subscrierea unui „comitetŭ de iniţiativă" anonimŭ.

* *
*

Tĕrgulŭ anualŭ din Noemvre ce s'a ţinutŭ în *Mediaşŭ* a fostŭ slabŭ, cum de regulă suntŭ de câţiva anĭ încóce tóte tĕrgurile anuale. Vite au fostŭ destule de vêndare, dér cumpĕrătorĭ au fostŭ puţinĭ. Boii, carĭ se vindéu cu 300-350 fl., abia s'au putută vinde cu 280 fl. părechia. De asemenea mărfurĭ au fostŭ destule, dér cumpĕrătorĭ mai de locŭ. Slabŭ a fostŭ şi tĕrgulŭ anualŭ din *Mercurea*, ţinutŭ totŭ în Noemvre. Vite au fostŭ şi acolo destule de vêndare. Causa e că economii mai sĕracĭ nu'şĭ potŭ acoperi cheltuelile, aşa suntŭ nevoiţĭ séu sĕ'şĭ vêndă vitele séu sĕ le schimbe cu alte mai slabe. Din astă pricină se vêndŭ pe preţurĭ de batjocură.

* *
*

In 7 Decemvre n. s'a constituitŭ o *filială kulturegyletistă în Aradŭ*. Au luatŭ parte la acéstă petrecaniă kulturegyletistă şi preşedintele Kulturegyletului din Ardealŭ fişpanulŭ Gabriel Bethlen, care ca preşedinte a representatŭ reuniunea de maghiarisare, ér ca fişpanŭ guvernulŭ.

* *
*

Representanţa oraşului *Bistriţa* a hotărîtŭ sporirea lefurilorŭ consilierilorŭ comunalĭ dela 800 la 1000 fl. şi sporirea personalului oficiului cassei şi de dare alŭ oraşului cu unŭ adjunctŭ şi unŭ cancelistŭ. A mai hotărîtŭ şi înfiinţarea unui fondŭ de pensiunĭ pentru funcţionarii comunalĭ, plătindŭ comuna suma de 14,000 fl. ce resultă din tăiatulŭ de lemne într'unŭ anŭ.

* *
*

Proprietarii de pĕmêntŭ din *Covasna* au hotărîtŭ sĕ dea în arêndă băile şi apele minerale acre unei societăţĭ pe acţii. In scopulŭ acesta se vorŭ emite 1000 de acţiunĭ de câte 10 fl. Subscrierile au începutŭ şi în Covasna s'au subscrisŭ deja 300 de acţiunĭ.

* *
*

In *Bucurescĭ* a încetatŭ din viéţă colonelulŭ *Bibescu*, eforŭ alŭ aşedămintelorŭ Brâncovenescĭ şi maestru alŭ vênătórelorŭ regale.

* *
*

Agiulŭ aurului în România a ajunsŭ la 6 la sută, cu tóte că proiectulŭ pentru retragerea biletelorŭ ipotecare a fostŭ depusŭ în cameră. Acéstă urcare nu póte fi decâtŭ o manoperă de bursă, dice „Democraţia", pentru-că esportulŭ cerealelorŭ urméză şi astădĭ cu cea mai mare activitate în porturile române, şi sute de vagóne încărcate sosescŭ pe fiăcare di în Brăila şi Galaţĭ.

* *
*

Academia română aduce viile sale mulţumirĭ d-lui Petre Şendrea, proprietarŭ din Tecuciu, care a binevoitŭ a dărui pentru colecţiunile sale următórele documente: 1522 (7030), Iulie 4 Hărlău, Stefanŭ V. V; pergamentŭ, slavonŭ cu pecete atêrnată. 1646 (7155), Decemvre 18, Vasile V. V; hârtiă, slavonŭ. 1668 (7176), Maiu 3, Iliaşŭ Alexandru V. V; hârtiă, slavonŭ. 1775 Ilie 3, Grig. Al. Ghica V. V; hârtiă, românescŭ.

* *
*

„Românului" i se spune, că guvernulŭ bulgarŭ ar fi adresatŭ o cerere către *universitatea din Bucurescĭ*, rugând'o ca sĕ binevoiéscă a-i trămite lămurirĭ în privinţa organisărei universităţilorŭ române deórece, se dice în cerere, guvernulŭ bulgarŭ are de gândŭ, ca cu inceperea anului viitorŭ sĕ fundeze o universitate.

* *
*

Din *Brăila* i se scrie „Românului", că unŭ numĕrŭ de peste 300 de persóne s'au constituitŭ într'o societate şi au înfiinţatŭ *unŭ asilŭ*, în care nenorociţii fără deosebire de naţionalitate sĕ fie găzduiţĭ şi sĕ priméscă în totŭ timpulŭ şederei lorŭ, diminéţă şi séra, câte unŭ ceaiu, şi de două orĭ pe sĕptĕmână şi mâncare. Acestŭ asilŭ a începutŭ sĕ funcţioneze şi sĕ şi simtŭ deja binefăcĕtórele sale servicii. Sĕrmanii suntŭ găsduiţĭ primindŭ fie-care menţionata porţiă de mâncare. — Fapta vorbesce de sine.

Aniversarea luărei Plevnei.

La 28 Noemvre v., aniversarea luărei Plevnei s'a serbatŭ cu mare solemnitate în România. In Bucurescĭ s'a oficiatŭ la Metropoliă unŭ Te-Deum pentru aniversarea luărei Plevnei. A asistatŭ Regele, însoţitŭ de casa civilă şi militară, miniştri, membrii din corpulŭ diplomaticŭ, ofiţerii generalĭ aflaţĭ în garnizónă, senatorii şi deputaţii, prefectulŭ poliţiei capitalei, primarulŭ capitalei şi mai mulţĭ funcţionarĭ înalţĭ ai statului. După serviciulŭ divinŭ, Regele a trecutŭ în revistă trupele.

„România" scrie cu acéstă ocasiune:

---

trerupse preotulŭ, — aşa credĭ d-ta acuma, dér cugetă-te numai ce bucuriă vei avé, vĕdêndŭ că din copilulŭ d-tale s'a făcutŭ unŭ domnŭ mare, — dér nu în slujbă, ci de capulŭ lui — care nu va fi silitŭ sĕ lucre gréua muncă a câmpului. Şĭ-apoi în cele din urmă, în vremea de adĭ trebue sĕ înveţe totŭ omulŭ carte, chiar şi plugarulŭ, décă vrea sĕ trăiéscă cum se cade'n lume; nu mai e acuma ca de demultŭ, adĭ se cere învĕţătură şi încă multă, altfeliu vai de traiulŭ omului.

„Mama ascultă cu atenţiune la vorbele preotului şi în urmă dise:

— Apoi décă e pănă într'atâta, fiă aşa cum dicĭ, d-le părinte, numai nu sciu cum m'oiu deda fără elŭ. — Audĭ Georgiţă, ce dicĭ şi tu la tóte astea? — mĕ întrebă mama adresându-se către mine.

„Eu, care până atuncĭ ardeam de dorulŭ de şcólă, acum când vedeamŭ şi audiamŭ că sentinţa e dată, simţiiu că începŭ a mĕ 'prinde fiorĭ recĭ, gândindu-mĕ că óre ce are sĕ fiă cu mine. Cu tóte astea prinseiu curagiu şi rĕspunseiu aşa, ca sĕ nu mĕ cunóscă, că sunt cuprinsŭ de spaimă şi grózâ:

— D'apoi ce sĕ dicŭ, mamă, — éră voiu veni acasă câte-odată, ca sĕ vĕ vĕdŭ.

— Aşadéră lucrulŭ s'a hotărîtŭ, — dise preotulŭ, — de adĭ într'o sĕptĕmână trebue sĕ plecaţĭ la drumŭ. Până atuncĭ, bade Tódere, ne vomŭ mai întâlni.

„Dicêndŭ acestea, îşĭ luă rĕmasŭ bunŭ dela bĕtrânĭ, sfătuindu-mĕ şi pe mine sĕ mĕ portŭ bine la şcólă şi sĕ am grijă sĕ'nvĕţŭ.

„Tata îlŭ petrecŭ până la pórtă, acolo mai povesti puţinŭ cu preotulŭ şi se'ntórse apoi în casă. Ne aşedămŭ la masă. Puţine vorbe s'au schimbatŭ între noi, căcĭ toţĭ eramŭ ocupaţĭ cu gândurile nóstre.

„Eu unulŭ sciu că puţinŭ am pututŭ mânca par'că mi-se strîngea grumazulŭ de frica şcólei.

„După-ce ne sculărămŭ dela masă, tata începŭ astfelŭ vorba:

— D'apoi, tu muiere, îngrijesce-te de vestmintele băiatului, sĕ le pui în rênduială.

„Mama ar fi vrutŭ sĕ dică, cum se vedea, ceva în contra planului făcutŭ, dér nu cuteza, fiindcă cunoscea pe tata ce pe unŭ omŭ riguroşŭ; scia că ce a disŭ odată trebuia sĕ se'mplinéscă. Decĭ se uita cu jale la mine şi-mĭ dise:

— Lasă, dragulŭ mamei, nu fi tu supĕratŭ, căcĭ o sĕ venimŭ noi adeseorĭ la tine, nu te-omŭ lăsa sĕ perĭ tu acolo de urîtŭ. Dómne, Dómne! baremĭ de nu m'aşĭ fi întâlnitŭ cu popa, atuncĭ póte că nu era nimica din tóte astea.

„Eu însĕ nu mai putui asculta la vorbele mamei şi eşii afară cu ochii inundaţĭ în lacrime; dér er prinseiu curagiu şi'mĭ diceamŭ: cum nu morŭ alţii pe acolo, nicĭ eu n'oiu murĭ. Merseiu în grajdŭ la vite, ci-că sĕ le spunŭ şi lorŭ că peste puţină vreme o sĕ le părăsescŭ, dér că de nu mĭ-ea plăcea p'acolo éră m'oiu întórce la ele. Astea le diceamŭ mângâindu-mĕ, căcĭ încă totŭ nu cunosceam bine natura tatii.

„Trecuse diua şi venise timpulŭ culcării; dér nu puteamŭ adormi. Mĕ gândeamŭ, cum o sĕ mĕ bată dascălii, când n'oiu sci bine din carte. Abia după cântatulŭ cocoşilorŭ mĕ fură şi pe mine somnulŭ, dér am şi dormitŭ până diminéţa târdiu.

Altă-dată pe timpulŭ acesta eram dusŭ cu vitele la câmpŭ, acuma însĕ îmĭ spuse mama, că le-a datŭ în grija unui băeţaşŭ. N'am disŭ nimica, căcĭ sciam că eu portŭ vina la tóte, fiindcă décă nu pomeneamŭ eu de şcólă, tatei nu'i venea în minte.

„Trecŭ şi sĕptĕmâna cu pregătirile. Mama mereu mĕ săruta plângêndŭ, éră eu îmĭ ascundeamŭ lacrĕmile, ce mĕ năpădeau fără voiă.

„Era pela 4 óre diminéţa, într'o Duminecă. Mama era sculată de multŭ, tóte lucrurile steteau împachetate, numai sĕ plecămŭ cu carulŭ cu boii. Ne îmbrăcarămŭ şi noi, eu şi tata, ne aşedarămŭ în carŭ cu tóte lucrurile şi pornirăm la drumŭ. Mama încă ne-a petrecut până afară din satŭ, apoi sărutându-mĕ se întórse îndĕrĕtŭ către casă neputêndŭ de plânsŭ sĕ mai dică nicĭ baremĭ o vorbă. (Va urma).

Astădĭ se împlinescŭ ḑece anĭ de când a cădutŭ Plevna.

Astădĭ suntŭ ḑece anĭ de când drapelulŭ românescŭ a înlocuitŭ pe celŭ turcescŭ d'asupra forturilorŭ cu ajutorulŭ cărora Osmanŭ paşa a reuşitŭ sĕ resiste atâta timpŭ trupelorŭ ruso-române.

Ḑiua de 28 Noemvre 1878 va fi pentru vecĭnicie o ḑi de gloriă pentru armata românéscă, şi prin urmare pentru ţéră.

Rĕsboiulŭ ruso-româno-turcŭ a reînviatŭ gloria străbună şi Românii au doveditŭ, că suntŭ totŭ aceia, carĭ erau pe timpulŭ când aveau în capulŭ lorŭ pe Mihaiu Vitézulŭ şi Stefanŭ celŭ Mare.

Cu tóte privaţiunile şi suferinţele ce au trebuitŭ sĕ indure, soldatulŭ românŭ nu s'a datŭ unŭ momentŭ înapoi şi a arătatŭ, că nu i-a lipsitŭ decâtŭ ocasiunea spre a fi totŭ ceea ce era şi altă-dată.

Umbrele atâtorŭ domnĭ glorioşĭ, carĭ n'au cruţatŭ nicĭ sacrificii, nicĭ ostenelĭ ca sĕ formeze o armată proprie momentului supremŭ şi sĕ facă a reînvia vechia bărbăţiă românéscă, sufletele organisătorilor regimentelorŭ de linie, cavalerielorŭ, artilerielorŭ, grăniţerilorŭ, dorobanţilorŭ, călăraşilorŭ, şcólelorŭ militare şi arsenalurilorŭ, tresaltă astădĭ din mormintele lorŭ în faţa aniversărei luĭ 28 Noemvre.

Bubuitulŭ tunului, care a deşteptatŭ Capitala în ḑorĭ de ḑiuă, n'a putatŭ decâtŭ sĕ facă a tresălta inima de bucuriă a tuturorŭ Românilorŭ, căcĭ li-au amintitŭ faptele de arme pline de gloriă ale fraţilorŭ lorŭ pe câmpiile Bulgariei.

Salutămŭ decĭ şi de astă-dată cu bucuriă acéstă aniversare a căderei Plevnei, care va forma una din cele mai frumóse pagine ale istoriei nóstre.

„Democraţia“ scrie:

Astădĭ suntŭ împlinițĭ unspreḑece anĭ de când Plevna a fostŭ luată.

Cei dintâiu, carĭ au pusŭ piciorulŭ în acéstă întărire a lui Osmanŭ-Gazïulŭ, au fostŭ Românii. In faţa lorŭ a capitulatŭ vitézulŭ Osmanŭ.

In istoria nóstră naţională, Griviţa ca şi Plevna înfăţişéză redeşteptarea rĕsboinică a némului românescŭ.

Prin foculŭ luptei şi prin propriu-i sânge şĭ-a câştigatŭ Românulŭ dreptulŭ de a trăi liberŭ. Mai multŭ: luptândŭ pentru independenţa sa, elŭ a sciutŭ şi a putatŭ a întinde mână de ajutorŭ cu isbândă unei împĕrăţii marĭ ca Rusia, şi a scăpat'o dela grea primejdiă. Istoria a condamnatŭ felulŭ cum Rusia ni s'a arătatŭ recunoscĕtóre pentru sprijinulŭ puternicŭ ce i-amŭ datŭ.

Dér deşi nu trebue sĕ uitămŭ nerecunoscinţă vecinului dela Nordŭ, totuşĭ într'o ḑi sfântă ca acésta sĕ ne amintimŭ mai multŭ de vitejia oştirei nóstre, care a arătatŭ lumei întregĭ, cum că poporulŭ românŭ are vênă de viéţă şi că va îndeplini cu tăriă misia civilisatóre ce 'i-e firesce dată în orientŭ.

Intr'o ḑi sfântă ca acésta sĕ salutămŭ cu respectŭ şi iubire pe Regele nostru Carolŭ I, care a condusŭ la victoriă oştirea nóstră şi care apoi a sciutŭ sĕ culégă cu înţelepciune fructele ce luptele date cu isbândă au roditŭ în folosulŭ naţiei şi statului nostru... Şi isbutirea acésta a datŭ independenţa, a datŭ regatulŭ, a rădicatŭ statulŭ românŭ în ochii celorl'alte state şi, ce e maĭ multŭ, ne-a rădicatŭ pe noi înşi-ne în proprii noştri ochĭ.

Românĭ! serbătorițĭ cu bucuriă ḑiua de adĭ!

„Telegrafulŭ Românŭ“ scrie:

Astădĭ Românii serbéză a unsprĕḑecea aniversare a luării Plevnei.

Acestŭ momentŭ e unulŭ din cele mai culminante ale istoriei naţionale, căcĭ după 300 de anĭ, oştirile române au călcatŭ din nou pe urmele victorióse ale Românilorŭ lui Mihaiu-Vitézulŭ şi au făcutŭ sĕ fâlfăiă érăşĭ, pe zidurile Plevnei, triumfătorŭ stégulŭ pe care în urmă cu 300 de anĭ îlŭ înfipsese acolo Mihaiu-Vitézulŭ.

E culminantŭ momentŭ, căcĭ reînódă firulŭ istoriei naţionale şi dă faptelorŭ acestei istorii, care pĕreau imposibile, consacrarea realităţii.

Ne bucurămŭ cu toţii în acéstă ḑi; ea nĭ-a deschisŭ şi nĭ-a asiguratŭ locŭ între popórele libere, independente şi demne de respectulŭ lumei întregĭ.

Literatură.

„Transilvania“. Nr. 23—24 din 1—15 Decemvre 1888 a apărutŭ cu următorulŭ sumarŭ: Cincĭspreḑece anĭ din activitatea Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ. (Urmare din Nr. 21 şi 22). — Disertaţiune despre „Poesia poporală“ de Petru Mureşanŭ Sireganulŭ, anunţată la adunarea despărţĕmêntului XII alŭ Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ în Ileanda mare în 30 Augustŭ 1888 — Archeologia. — Căile ferate române. — Procesŭ verbalŭ alŭ comitetului Asociaţiunei transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ, luatŭ în şedinţa dela 8 Octomvre 1888. — Epigrafŭ. — Diverse. — Bibliografia: Luptele Românilorŭ în 1877/8. — Merinde dela şcólă etc. — Informaţiunĭ scurte dela şcóla civilă de fete şi dela internatŭ. — Şcóla superióră de fetiţe din Sibiiu (colecte). (Continuare din Nr. 1—20). Anunciu de abonamentŭ.

Rĕspunsulŭ camerei române la mesagiu.

Sire! Adunarea deputaţilorŭ, cu o viuă mulţumire, este interpretulŭ sentimentelorŭ de iubire şi de devotamentŭ ale poporului românŭ către Suveranulŭ sĕu. Ţéra este recunoscĕtóre către Maiestatea Vóstră, că s'a deslegatŭ în linişte o situaţiune îngrijitóre şi că a fostŭ pusă astfelŭ în posiţiune de a'şĭ spune liberŭ voinţa ei. De curêndŭ eşiţĭ din alegerile generale, aducemŭ cu noi impresiunile fidele ale trebuinţelorŭ şi aspiraţiunilorŭ ţĕrei. Ţinêndŭ sémă de aceste aspiraţiunĭ, vomŭ studia cu tótă luarea aminte proiectele anunţate de guvernulŭ Maiestăţii Vóstre, şi suntemŭ convinşĭ, că, în înţelegere cu dênsulŭ, vomŭ ajunge sĕ rĕspundemŭ îndestulătorŭ la feluritele trebuinţe ale ţĕrei, lăsate în suferinţă.

Sire! Adunarea deputatilorŭ e fericită de a primi asigurarea, că relaţiile nóstre cu Puterile străine suntŭ din cele mai îmbucurătóre. Fiindŭ unŭ elementŭ de ordine, de linişte şi de cultură la Dunărea-de-josŭ, România se va feri de a părăsi calea prudentă, care i-a atrasŭ încrederea Puterilorŭ celorŭ marĭ şi sincera amiciţiă a vecinilorŭ ei, din peninsula Balcanică. Astfelŭ opera păcei, de care avemŭ nevoe, va găsi în noi sprijinitorĭ convinşĭ şi statornicĭ.

Sire! Ţéra împărtăşesce simţĕmintele Maiestăţei Vóstre asupra însemnătăţei şi urgenţei mĕsurilorŭ menite de a îmbunĕtăti starea săteanului nostru. Spre acestŭ scopŭ vomŭ studia cu interesŭ şi cu maturitate proiectele anunţate de guvernŭ pentru înstrăinarea unorŭ părţĭ din bunurile statului către cultivătorii de pămêntŭ şi pentru modificările legei tocmelelorŭ agricole, fără a perde din vedere ameliorarea celorlalte instituţiunĭ carĭ au o influinţă directă şi hotărîtóre asupra adevĕratelorŭ interese ale sătenului, punêndŭ astfelŭ base solide posterităţii generale a statului.

Preocuparea guvernului de a asigura în modŭ realŭ şi temeinicŭ echilibrulŭ bugetului va întâlni totdéuna sprijinŭ în noi. Pentru acésta vomŭ căuta a introduce economii puţinciόse în cheltuelile ce nu atingŭ funcţionarea normală a serviciilorŭ publice, şi vomŭ studia cu tótă luarea aminte remanierea unora din impositele existente în modŭ mai echitabilŭ. Insufleţită de acestŭ sentimentŭ Camera deputaţilorŭ va da totŭ concursulŭ sĕu la transformarea dărilorŭ de comunicaţiune într'unŭ impositŭ basatŭ pe principiulŭ proporţionalităţei. Ea s'ar simţi fericită d'a colabora câtŭ mai curêndŭ la consolidarea valórei monedei nóstre fiduciare şi la înlăturarea agiului asupra aurului, care în anii din urmă luase proporţiunĭ ameninţătóre pentru averea publică şi pricinuise multe şi marĭ pagube.

Ţéra aştéptă de multŭ timpŭ, Sire, o îmbunĕtăţire în administraţia justiţiei; ea va primi cu mulţumire unŭ proiectŭ de lege menitŭ sĕ asigure independinţa magistraturei prin întinderea principiului inamovibilităţei. In aşteptarea legilorŭ carĭ sĕ asigure o mai bună întrebuinţare a resurselorŭ comunale şi judeţene şi unŭ controlŭ mai eficace. Adunarea deputaţilorŭ va ajuta pe guvernŭ, ca sĕ pună capĕtŭ disordinei financiare, în care au cădutŭ unele din aceste organe administrative.

Guvernulŭ Maj. Vóstre, luândŭ în mână administraţia liniei ferate Iţcanĭ-Romanŭ-Botoşanĭ-Iaşĭ, şi făcêndŭ sĕ înceteze o exploatare păgubitóre pe singura liniă, care nu e în stăpânirea statului românŭ, a rĕspunsŭ sentimentelorŭ ţĕrei şi a întâlnitŭ o generală aprobare.

Lucrările publice în cursŭ de executare nu puteau fi întrerupte; se aştéptă cu nerăbdare ca instalările proiectate sĕ pună oraşele Galaţĭ şi Brăila în condiţiunile unorŭ porturĭ bine organisate.

Convinşĭ, că şcóla şi biserica suntŭ basa orĭ-cărei desvoltărĭ sănĕtóse, vomŭ da totŭ concursulŭ nostru pentru îmbunĕtăţirea acestorŭ instituţiunĭ.

Intărirea puterei nóstre militare este în cugetulŭ tuturorŭ Românilorŭ. Tot-d'auna gata sĕ dămŭ oşténului nostru mijlócele de a'şĭ putea îndeplini marea sa datoriă. Adunarea deputaţilorŭ nu va cruţa sacrificiele reclamate de apĕrarea naţională.

Sire! Incăldiţĭ de dorinţa unei organisărĭ temeinice a ţĕrei în lăuntru şi ocrotirei ei de orĭ-ce pericole, nădăjduimŭ, ca, în deplină înţelegere cu guvernulŭ Majestăţei Vóstre, sĕ putemŭ rĕspunde cu vrednicia la aşteptările Corónei şi Patriei.

Trăéscă Majestatea Vóstră!
Trăéscă Majestatea Sa Regina!
Trăéscă Dinastia!

Intêmplări diferite.

Isgoniţe. Poliţia din Braşovŭ a espulsatŭ de pe teritoriulŭ Braşovului două chelnăriţe dintr'o cafenea nocturnă din motive de moralitate publică.

Vacă furată. Vasilie Surtea din Soroştinŭ mână o vacă de pe loculŭ de păşunitŭ de lângă Sĕlişte şi îmbiă pe măcelarulŭ Ionŭ Ciupea din Micăsasa sĕ o cumpere. Acesta refusă negustoria, fiindcă Surtea n'avea biletŭ pentru vită. Acesta tăiă în Chesler̆ vaca, vêndŭ acolo o parte din carne cu 10 cr., chilogr., ér pelea o vêndŭ în Mediaşŭ cu 5 fl 50 cr. Acum se odihnesce la judecătoria de cercŭ în Ocna-Sibiiului.

Porcĭ confiscaţĭ. Gendarmeria din Avrigŭ a confiscatŭ locuitorului din Sebeşulŭ de josu Iónŭ Dolomeţŭ şi tovaráşului acestuia Iónŭ Totanŭ trei porcĭ, sub cuvêntŭ că i-au adusŭ din România ca contrabandă. Autoritatea va avé sĕ afle décă bănuiala gendarmilorŭ e dréptă.

Consorţiu de hoţĭ. In Comăna de josŭ au fostŭ arestaţĭ 9 locuitorĭ de acolo, carĭ, cum se vorbesce, deĭ lunĭ de ḑile îşĭ făceau în comună trebşórele ca hoţĭ şi tăinuitorĭ.

Porcŭ furatŭ. Rudolf Bluos din Vurperŭ avea unŭ porcŭ grăsulinŭ în preţŭ de 25 fl. şi gândea sĕ-lŭ taiă, pentru ca sĕ'şĭ facă şuncĭ pentru Paştĭ. Dér într'o bună diminéţă se pomeni fără porcŭ. Se vede, că altulŭ se gândise, că totŭ mai bunĭ arŭ fi cârnaţii pe sĕrbătorile Crăciunului. Cine e acestŭ altulŭ, până acum nu se scie.

Edŭ furatŭ. Davidŭ Romanŭ ca omŭ sĕracŭ locuesce într'o colibă pe délulŭ Martinia şi tótă averea sa mişcătóre era unŭ edŭ. Iónŭ Luca Blanchi, din Sibişelŭ, care locuesce totŭ într'o colibă pe délulŭ Găuşóra, fură edulŭ, îlŭ şi tăiă şi o parte din carne o mâncă, ér restulŭ cărnii şi pelea le ascunse în fênŭ. Gendarmeria din Şugagŭ însĕ le găsi şi le duse cu Luca cu totŭ la judecătoria de cercŭ din Sebeşŭ.

Pentru cânĭ. Din Veneţia de josŭ au fostŭ arĕtaţĭ autorităţii 6 locuitorĭ, din Veneţia de susŭ 16, din Gridŭ 12 şi din Perşanĭ 6, fiindŭ-că şĭ-au lăsatŭ cânii sĕ umble liberĭ prin satŭ, fiindŭ călĕtorii espuşĭ a fi muscaţĭ.

Calŭ furatŭ. Lui Ioh. Silex din Zagerŭ i-s'a furatŭ în Septemvre unŭ calŭ în preţŭ de 60 fl. Gendarmeria prinse mai târḑiu pe hoţulŭ, care mărturisi, că a datŭ calulŭ lui Iordanŭ Tatŭ din Birechişŭ ca sĕ-lŭ vêndă. Acum şéde şi Tatŭ în arestulŭ judecătoriei de cercŭ din Elisabetopole.

Puscĭ confiscate. In Comăna de josŭ a confiscatŭ gendarmeria din Hoghizŭ trei puscĭ nesupuse dărei.

Furtŭ mare. Proprietarului de pămêntŭ Iohn Pagetŭ din Ghirişŭ i-s'au spartŭ scrinulŭ cu argintăria şi dulapulŭ cu haine, furându-i-se lucrurĭ în preţŭ de 5000 fl. O parte din ele suntŭ amanetate la institutulŭ de amanetare din Cluşiu. Poliţia din Cluşiu a arestatŭ până acuma o femeiă, care e bănuită c'a amanetatŭ lucrurile.

NECROLOGŬ.

Subscrişii cu inima frântă de durere aducŭ la cunoscinţa tuturorŭ rudeniilorŭ şi amicilorŭ, că multŭ iubitulŭ lorŭ fiu, respective soţŭ, frate, tată şi moşŭ

Vasile Roşiescu

parochŭ şi protopresbiterŭ gr.-or. alŭ tractului Cluşului, fostŭ deputatŭ alŭ congresului naţionalŭ-bisericescŭ şi alŭ sinodului archidiecesanŭ gr.-or., membru pe viéţă alŭ „Asociaţiunii transilvane pentru literatura română şi cultura poporului românŭ“, membru în comitetulŭ municipalŭ alŭ oraşului Cluşiu, s. c. l.

după unŭ morbŭ greu şi îndelungatŭ, împărtăşitŭ fiindŭ cu sfintele Taine, a rĕposatŭ astădĭ la 1 oră diminéţa în anulŭ alŭ 62-lea alŭ vieţii sale pline de activitate şi în alŭ 37-lea alŭ fericitei sale căsĕtorii.

Osămintele multŭ regretatului defunctŭ se vorŭ aşeḑa spre odichnă vecĭnică Marţĭ în 29 Noemvre (11 Decemvre) a. c. la 3 óre după amédŭ în cimiterulŭ bisericei gr. or. din locŭ.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria neuitată!

Cluşŭ, 27 Noemvre (9 Dec. 1888.
(Casa propriă, strada de mijlocŭ, Nr 19)

Ioanŭ Vereşiu-Roşiescu, parochŭ gr. or. în Gherő-Oşorhei, tată. Ana Roşiescu născ. Teuţanŭ, soţie. Ecaterina şi Mirona surorĭ. Tuliu Roşiescu, capelanŭ prot. gr. or. în Cluşŭ, Elisa măr. Dr. Isacŭ, Aurelia, măr. Piposiu, Corneliu, rigor. în medicină, Maria, Amalia şi Romulŭ, stud. de gimn., fii şi fiice. Dr. Aureliu Isacŭ, advocatŭ. şi Pompiliu Piposŭ, publicistŭ, ginerĭ. Ana Roşiescu născ. Maximŭ, noră. Valeria, Iuliu şi Eugenŭ Roşiescu, Aurelŭ jun., Valeria, Emilŭ şi Lucia Isacŭ, O. Horica şi Traianŭ Piposŭ nepoţĭ.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 9 Decemvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.06	Vênd.	9.08
Argintŭ românescŭ .	„	9.—	„	9.05
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.63	„	9.65
Lire turcescĭ . . .	„	10.90	„	10.92
Imperialĭ	„	9.90	„	9.92
Galbinĭ	„	5.70	„	5·72
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	122.—	„	123.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 11 Decemvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.35
Renta de hârtiă 5%	91.95
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	144.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	117.50
Bonurĭ rurale ungare	104.20
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.20
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.—
Bonurĭ rurale transilvane	104.20
Bonurĭ croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.25
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	132.50
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.20
Renta de hârtiă austriacă	81.65
Renta de argintŭ austriacă	82 45
Renta de aurŭ austriacă	109.20
Losurĭ din 1860	109.90
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	875.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungar. .	297.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	299.30
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.78
Napoleon-d'orĭ	9.64½
Mărcĭ 100 împ. germane	59.67½
Londra 10 Livres sterlinge	121.85

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

Sz. 2156—1888.
tkvi.

Arverésy hirdetmény.

Az ábrudbányai kir. járásbiróság mint tkvi hatóság által közzé tétetik hogy Dávid Cándin végrehajtatonak Danciu Cándin és néje Macavei Sálvina végrehajtást szenvedett elleni 100 frt. töke ennek 6% kamatai 25 frt. 95 kr. eddigi költségek és jár. behajtása végett az ábrudbányai kir. járásbirósághoz terűletéhez tartozó Bucsum községi 163 tjkvben foglalt következö ingatlanok.

Sórszám	Helyrszám	Megnevezés	Becsértek. frt.	Becsértek. kr.	Bánat pénz. frt.	Bánat pénz. kr.
1	6748	zuzdahely	40		4	—
	6749	zurda				
2	6916	legelö	15		1	50
3	6925	legelö	22		2	20
4	6953	kert	27		2	70
5	6971	erdö	11		1	10
6	7108	kaszálo	10		1	—
7	7150	kaszáló	36		3	60
8	7157	kaszáló	54		5	40
9	7164	kaszálo	13		1	30
10	7176	kaszáló				
	7177	ház	712		71	20
	7178	zurda				
	7179	ház				
11	7232	kaszáló	24		2	40
12	7241	kaszáló	75		7	50

és tartolékai Bucsum községben a község házánál megtartandó nyilvános biroi árverés 1888 évi Deczember hó 15-ik napján dél. e. 10 orakor becsáron alol s a becsárnak 10%-ának a biroi kiküldött kezéhez leendö elöleges letétele melett elfognak adatni.

Vevö köteles a vételárnak felét 15 nap alatt, más felét az árverés jogeröre emelkedésétöl számitando 30 nap alatt és ugyan azon naptól számitandó 6% kamatokkal együtt a Gy.-fehérvári kir. adohivatal 39423 számu igazságügymi-nisteri letéti szabály rendelet értelmében lefizetni.

E hirdetménnyel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos orák alatt ezen tkvi hatoság és Bucsum községi elöljáróságnál tekinthetök meg.

Az árverési költségek 6 frt. 90 krban állapittatnak meg.

Az árverés a Bucsumi 163 sz. tjkvben feljegyzendö.

Abrudbányán 1888 évi Augustus hó 29-án.

A kir. járásbiróság mint tkvi hatoságtól.

Nru 13,490—1888. 33 M. 1—1

PUBLICAŢIUNE.

Lucrările şi furnisările recerute la diferitele despărţăminte administrative ale comunei orăşenescĭ Braşovŭ se vorŭ da pentru durata din *1 Ianuarie 1889* pănă în *31 Decemvrie 1890* pe cale de oferte.

Ofertele scripturistice, sigilate şi provĕḑute cu unŭ timbru de 50 cr., au ca sĕ conţină unŭ *vadiu de 50%* din cauţiunea ce are sĕ se depună de fiecare antreprenorŭ, şi anume conţine cauţiunea:

pentru	lucrările	de	architectŭ	suma	de	300 fl.	—
„	„	„	pietrarĭ	„	„	120 „	—
„	„	„	lemnarĭ	„	„	300 „	—
„	„	„	acoperitorilorŭ de cărămidă	„		50 „	—
„	„	„	tinecherilorŭ şi sticlarilorŭ	„		50 „	—
„	„	„	măsarilorŭ	„	„	200 „	—
„	„	„	lăcătuşilorŭ	„	„	200 „	—
„	„	„	văpsitorilorŭ	„	„	50 „	—
„	„	„	pardositorilorŭ	„	„	300 „	—
„	„	„	maşiniştilorŭ	„	„	30 „	—
„	furnisarea mărfurilorŭ de ferŭ			„	„	50 „	—

Pertractarea de oferte se va ţinea în *29 Decemvrie a. c. înainte de prândŭ la 10 óre în oficiolatulŭ orăşenescŭ economicŭ, uliţa căldărarilorŭ Nru 519, etagiulŭ alŭ II-lea,* şi ofertele, carĭ au sĕ conţină dechiaraţiunea oferentului că se supune condiţiunilorŭ, au ca sĕ se aşternă amintitului oficiolatŭ până la óra indicată.

Condiţiunile, regulativele şi tarifele private pentru arendarea susnumitelorŭ lucrărĭ se află în órele oficióse la oficiolatulŭ orăşenescŭ pentru clădirĭ spre esaminare din partea fiecăruí.

Braşovŭ, în 1 Decemvrie 1888.

Magistratulŭ orăşenescŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonaţĭ, că mai avemŭ din anii trecuţĭ numerĭ pentru complectarea colecţiunilorŭ „Gazetei", precum şi câteva întregĭ colecţiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administraţiune în casŭ de trebuinţă.

Administraţ. „Gaz. Trans."

Mersulŭ trenurilorŭ

pe liniele orientale ale căii ferate de statŭ r. u. valabilŭ din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predealŭ

	Tren de persóne	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ omnibus	Trenŭ mixt
Viena	11.10	8.—		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51
		7.11	9.18	2.11
Várad-Velencze			9.27	2.19
Fugyi-Vásárheli			9.44	2.32
Mezö-Telegd		7.41	10.21	2.55
Rév		8.10	11.38	3.38
Bratca			12.16	4.01
Bucia			12.54	4.23
Ciucia		9.04	1.57	4.49
Huiedin		9.34	3.11	5.31
Stana			3.40	5.40
Aghiriş			4.15	6.12
Ghirbĕu			4.36	6.24
Nădĕşel			4.58	6.38
Cluşiu		10.34	5.26	6.56
	11.15			7.15
Apahida	11.34			7.41
Ghiriş	12.45			9.18
Cucerdea	1.30			10.—
Uióra	1.37			10.09
Vinţulŭ de susŭ	1.45			10.19
Aiud	2.07			10.48
Teiuşŭ	2.26			11.55
Crăciunelŭ	3.11			12.34
Blaşiu	3.24			12.52
Micăsasa	3.54			1.34
Copşa mică	4.09			2.19
Mediaşŭ	4.21			2.46
Elisabetopole	5.11			3.31
Sighişóra	5.45			3.59
Haşfalĕu	6.12			4.32
Homorodŭ	7.32			6.53
Ágostonfalva	8.17			7.21
Apatia	8.37			8.23
Feldióra	9.06			9.02
Braşovŭ	9.45			9.52
	1.55			
Timişŭ	2.53			
Predealŭ	3.28			
Bucurescĭ	9.35			

Predealŭ—Budapesta

	Tren de persóne	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ mixt	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ			7.30	
Predealŭ			1.14	
Timişŭ			1.45	
Braşovŭ	—.—		2.32	
	4.10		7.10	
Feldióra	4.56		7.31	
Apaţa	5.37		8.14	
Ágostonfalva	6.07		8.36	
Homorodŭ	6.55		9.12	
Haşfalĕu	8.36		10.24	
Sighişóra	9.13		10.46	
Elisabetopole	9.56		11.19	
Mediaşŭ	10.37		11.47	
Copşa mică	10.59		12.02	
	11.16		12.09	
Micăsasa	11.37		12.25	
Blaşiu	12.16		12.53	
Crăciunelŭ	12.33		1.05	
Teiuşŭ	1.51		1.47	
Aiudŭ	2.18		2.08	
Vinţulŭ de susŭ	2.48		2.30	
Uióra	2.56		2.37	
Cucerdea	3.14		2.53	
Ghirişŭ	4.01		3.26	
Apahida	5.28		4.40	
Cluşiu	5.56		5.—	
	6.37	5.32		8.—
Nădăşelŭ	6.58			8.36
Gîhrbău	7.14			9.02
Aghireşŭ	7.29	6.11		9.32
Stana	7.56			10.11
B. Huiedin	8.18	6.43		10.51
Ciucia	8.58	7.12		12.16
Bucia	9.15			12.50
Bratca	9.34			1.19
Rév	9.53	7.51		2.—
Mezö-Telegd	10.25	8.17		3.04
Fugyi-Vásárheli	10.47			3.36
Várad-Velencze	10.57			3.52
Oradea-mare	11.04	8.42		4.03
	11.19	8.47	10.50	4.47
P. Ladány	1.15	10.08	1.33	7.30
Szolnok	3.29	11.51	3.29	3.15
Budapesta	6.33	1.55	7.45	10.—
Viena	2.50	7.15	6.05	

B.-Pesta-Aradŭ-Teiuş

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.	Trenŭ de pers.
Viena		11.10	2.—
Budapesta		8.20	9.05
Szolnok		11.20	12.41
Aradŭ		4.10	5.45
	2.17	4.30	6.—
Glogovaţŭ	2.37	4.43	6.13
Gyorok	3.19	5.07	6.38
Paulişŭ	3.43	5.19	6.51
Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10
Conop		6.09	7.37
Bêrzava		6.28	7.55
Soborşinŭ		7.25	8.42
Zamŭ		8.01	9.12
Gurasada		8.34	9.41
Ilia		8.55	9.58
Branicica		9.19	10.17
Deva	1.47	9.51	10.42
Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07
Orăştia		11.09	11.37
Şibotŭ		11.39	12.—
Vinţulŭ de josŭ		12.12	12.29
Alba-Iulia	8.55	12.29	12.46
Teiuşŭ	9.54	1.16	1.26

Teiuş-Aradŭ-B.-Pesta

	Trenŭ mixt	Trenŭ de pers.	Trenŭ mixt
Teiuşŭ	11.24	3.—	1.42
Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32
Vinţulŭ de josŭ	12.30	4.10	
Şibotŭ	1.01	4.43	
Orăştia	1.32	5.13	11.—
Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21
Deva	2.52	6.35	
Branicica	3.23	7.02	
Ilia	3.55	7.28	
Gurasada	4.08	7.40	
Zamŭ	4.44	8.11	
Soborşinŭ	5.30	8.46	
Bêrzava	6.27	9.33	
Conopŭ	6.47	9.53	
Radna-Lipova	7.28	10.27	5.50
Paulişu	7.43	10.42	6.13
Gyorok	7.59	10.58	6.38
Glogovaţ	8.28	11.35	7.19
Aradŭ	8.42	11.39	7.38
	9.17	12.31	6.20
Szolnok	2.32	5.12	
Budapesta	6.—	8.20	
Viena	3.—	6.05	

Copşa-mică—Sibiiu

Copşa-mică		2.29	4.35
Şeica mare		3.02	5.05
Lómneşŭ		3.46	5.46
Ocna		4.18	6.17
Sibiiu		4.42	6.40

Sibiiu-Copşa-mică

Sibiiu		8.50	10.—
Ocna		9.17	10.24
Lómneşŭ		9.45	10.50
Şeica mare		10.20	11.20
Copşa-mică		10.49	11.45

Cucerdea-Oşorheiu-Reghinulŭ săsescŭ

Cucerdea	3.05	10.20	3.25
Cheţa	3.35	10.50	3.58
Ludoşŭ	3.56	11.11	4.20
M.-Bogata	4.06	11.20	4.30
Iernutŭ	4.43	11.57	5.11
Sânpaulŭ	4.58	12.12	5.28
Miraşteu	5.21	12.36	5.53
Oşorheiu	5.40	12.55	6.13
	6.—	4.58	
Reghinul-săs.	7.56	7.—	

Reghinulŭ săsescŭ-Oşorheiu-Cucerdea

Reghinul-săs.		8.35	8.—
Oşorheiu		10.20	9.49
	6.56	12.15	10.20
Miraşteu	7.16	12.35	10.39
Sânpaulŭ	7.40	12.58	11.02
Iernutŭ	8.03	1.19	11.23
M. Bogata	8.37	1.49	11.53
Ludoşŭ	8.51	2.02	12.06
Cheţa	9.08	2.18	12.22
Cucerdea	9.40	2.46	12.50

Simeria (Piski)-Petroşenĭ

Simeria	6.47	2.42
Streiu	7.40	3.25
Haţegŭ	8.51	4.16
Pui	10.02	5.11
Crivadia	11.02	5.58
Baniţa	11.50	6.40
Petroşeni	12.30	7.12

Petroşenĭ-Simeria (Piski)

Petroşeni	9.36	4.26
Baniţa	10.17	5.12
Crivadia	10.58	5.55
Pui	11.42	6.41
Haţegŭ	12.23	7.26
Streiu	1.12	8.14
Simeria	1.51	8.50

Aradŭ—Timişóra

Aradŭ	6.05	5.48
Aradulŭ nou	6.33	6.19
Németh-Ságh	6.58	6.44
Vinga	7.29	7.16
Orczifalva	7.55	7.47
Merczifalva	8.14	8.08
Timişóra	9.12	9.02

Timişóra—Aradŭ

Timişóra	6.25	5.—
Merczifalva	7.19	6.02
Orczifalva	7.46	6.32
Vinga	8.15	7.02
Németh-Ságh	8.36	7.23
Aradulŭ nou	9.11	8.01
Aradŭ	9.27	8.17

Ghirişŭ—Turda

Ghirişŭ	9.26	4.19
Turda	9.47	4.40

Turda—Ghirişŭ

Turda	8.29	3.19
Ghirişŭ	8.50	3.40

Simeria (Piski)-Unied.

Simeria (Piski)	2.18
Cerna	2.39
Uniedóra	3.08

Unied.-Simeria (Piski)

Uniedóra	9.30
Cerna	9.56
Simeria	10.15

Murĕşŭ-Ludoşŭ-Bistriţa

Murĕşŭ-Ludoşŭ	4.40
Ţagŭ-Budatelecŭ	8.02
Bistriţa	——

Bistriţa-Murĕşŭ-Ludoşŭ

Bistriţa	——
Ţagŭ-Budatelecŭ	9.41
Murĕşŭ-Ludoşŭ	1.11

Sighişóra—Odorheiu

Sighişóra	6.05
Odorheiu	9.45

Odorheiu—Sighişóra

Odorheiu	5.38
Sighişóră	9.16

Notă : Numerii încuadraţĭ cu linii gróse însemnéză órele de nópte.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ